

ด่วนที่สุด

ที่ กค ๐๔๒๒.๒/๑๐๑๒๕

กองกฤษฎีกา	2193
เลขที่	22
วันที่	22 มี.ค. 2556
เวลา	11.10

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม ๖ กทม. ๑๐๔๐๐

๑๙ มีนาคม ๒๕๕๖
นายสมพันธ์ เตชะอธิก
ผู้อำนวยการกอง
การเจ้าหน้าที่
เลขที่ ๒๙๗๖
วันที่ 27 มี.ค. 2556
เวลา 10.40 น.

19๖๖
25 มี.ค. 2556

เรื่อง สิทธิการได้รับค่ารักษาพยาบาล

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยขอนแก่น ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๑๔.๑.๓.๒/๑๖๖๐๒ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง สิทธิในการได้รับเงินค่ารักษาพยาบาล
ของกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม กรรมการวินัยจรรยาบรรณ และกรรมการวินัยจริยวัตรทุก
เรื่องเสร็จที่ ๘๔๕/๒๕๕๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า นายสมพันธ์ เตชะอธิก ข้าราชการในสังกัด ได้รับการแต่งตั้ง
เป็นกรรมการนโยบายองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย ด้านการส่งเสริม
ประชาธิปไตย การพัฒนาชุมชนหรือท้องถิ่น การเรียนรู้และศึกษา การคุ้มครองและพัฒนาเด็ก เยาวชน
หรือครอบครัว หรือการส่งเสริมสิทธิของผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ตั้งแต่วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่
๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ และเนื่องจากพระราชกฤษฎีกาคำตอบแทนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของ
ประธานกรรมการนโยบาย กรรมการนโยบาย และกรรมการบริหารอื่นขององค์การกระจายเสียงและ
แพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้กรรมการนโยบายมีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาล
หรือการประกันสุขภาพตามที่จ่ายจริงในอัตราเบี้ยประกันคนละไม่เกินสามหมื่นบาทต่อปี จึงขอหารือว่า
บุคคลดังกล่าวเมื่อขอรับคำตอบแทนรายเดือนจากองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย
และยังคงทำหน้าที่อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยขอนแก่น มีสิทธิได้รับสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลจาก
ทางราชการอย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ข้อหารือเรื่องสิทธิในการได้รับค่ารักษาพยาบาล
ตามประเด็นที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นขอหารือ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้เคยมีความเห็นประเด็น
ข้อกฎหมายกรณีของกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม กรรมการวินัยจรรยาบรรณ และกรรมการวินัยจริยวัตรทุก
ซึ่งมีสถานะเป็นผู้มีสิทธิตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
ว่า “เมื่อมีบทบัญญัติของพระราชกฤษฎีกาทั้งสองฉบับกำหนดสิทธิในการได้รับค่ารักษาพยาบาลของ
กรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม กรรมการวินัยจรรยาบรรณ และกรรมการวินัยจริยวัตรทุก ให้เป็นการเฉพาะ
สิทธิในการได้รับค่ารักษาพยาบาลของกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม กรรมการวินัยจรรยาบรรณ และกรรมการ
วินัยจริยวัตรทุก ย่อมเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่พระราชกฤษฎีกาทั้งสองฉบับดังกล่าวบัญญัติไว้” (สิ่งที่ส่งมาด้วย)
ดังนั้น กรณีที่หารือ สิทธิในการได้รับค่ารักษาพยาบาลของ นายสมพันธ์ เตชะอธิก จึงเป็นไปตามพระราชกฤษฎีกา
คำตอบแทนและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของประธานกรรมการนโยบาย กรรมการนโยบาย และ
กรรมการบริหารอื่นขององค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนี้

๑. กรณีเลือกรับค่ารักษาพยาบาลสิทธิในการได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลย่อมเป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลและระเบียบกระทรวงการคลังซึ่งออกตามความในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมาใช้บังคับแก่ค่ารักษาพยาบาลของกรรมการนโยบายโดยอนุโลมโดยการยื่นขอใช้สิทธิรับเงินค่ารักษาพยาบาลอาจยื่นขอใช้สิทธิที่องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยหรือมหาวิทยาลัยขอนแก่นก็ได้ ตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาคำตอบแทนและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของประธานกรรมการนโยบาย กรรมการนโยบาย และกรรมการบริหารอื่นขององค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ และความในมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒. กรณีเลือกรับการประกันสุขภาพ เนื่องจากมาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาคำตอบแทนและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของประธานกรรมการนโยบาย กรรมการนโยบาย และกรรมการบริหารอื่นขององค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดเงื่อนไขการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลไว้เป็นการเฉพาะและไม่ครอบคลุมกรณีกรรมการนโยบายมิใช่ผู้ซึ่งได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญ ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาฯ ดังกล่าว เป็นกฎหมายที่มีได้อยู่ในความดูแลของกรมบัญชีกลาง ดังนั้นขอให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นหรือประเด็นข้อกฎหมายดังกล่าวไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

เรียน อธิการบดี

เพื่อโปรดพิจารณา เห็นควร
ส่งรองอธิการบดีฝ่ายบริหารฯ พิจารณา

(นายธัญญา ภัคดี)
ผู้อำนวยการกองกลาง
๒๒ มี.ค. ๕๖

สำนักมาตรฐานคำตอบแทนและสวัสดิการ
กลุ่มงานสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ
โทร. ๐ ๒๑๒๗ ๗๓๘๘
โทรสาร ๐ ๒๑๒๗ ๗๑๕๗

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวสุนหิต สังข์ใหม่)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมบัญชีกลาง

ดำเนินการตามเสนอ
รองศาสตราจารย์ ดร. ตรีรัตน์ หวังชัย
อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น
22 มี.ค. 2556

(รองศาสตราจารย์ ดร. ตรีรัตน์ หวังชัย)
รองอธิการบดีฝ่ายบริหารมหาวิทยาลัยขอนแก่น
26 มี.ค. 2556

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง สิทธิในการได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลของกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม กรรมการวินิจฉัย
อุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

สำนักงาน ก.พ. ได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๐๑๐.๑/๑๓ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ด้วยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๔ บัญญัติให้มีคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.พ.ค.” ประกอบด้วยกรรมการจำนวนเจ็ดคนซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามมาตรา ๒๖ และมาตรา ๓๖ (๖) กำหนดให้ ก.พ.ค. มีอำนาจหน้าที่แต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่ ก.พ.ค. กำหนด เพื่อเป็นกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์หรือเป็นกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ซึ่งขณะนี้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม และมีประกาศ ก.พ.ค. แต่งตั้งกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เพื่อปฏิบัติหน้าที่แล้ว โดยกรรมการ ก.พ.ค. ได้รับเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามพระราชกฤษฎีกา เงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ส่วนกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ได้รับเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

โดยที่พระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของ กรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔ กำหนดให้กรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ มีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาล หรือการประกันสุขภาพตามที่จ่ายจริงในอัตราเบี้ยประกันคนละไม่เกินสามหมื่นบาทต่อปี โดยให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลและระเบียบกระทรวงการคลังซึ่งออกตามความในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมาใช้บังคับแก่ค่ารักษาพยาบาลของ กรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวโดยอนุโลม และมาตรา ๕ กำหนดว่าในกรณีที่กรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ซึ่งขอรับการประกันสุขภาพเป็นผู้ซึ่งได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญ ให้ได้รับการชดเชยค่ารักษาพยาบาลจากการประกันสุขภาพก่อนและมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจากทางราชการเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่จากส่วนราชการเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นรับเบี้ยหวัดหรือบำนาญอยู่ แต่เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลจาก

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๑/๑๒๙๐ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ซึ่งสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

หน่วยงานอื่น ให้ผู้มีสิทธิเลือกกว่าจะใช้สิทธิรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกานี้ หรือใช้สิทธิรับเงินค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่น และหากเลือกใช้สิทธิจากหน่วยงานอื่นผู้นั้นไม่มีสิทธิตามพระราชกฤษฎีกานี้ ทั้งนี้ การเลือกและการเปลี่ยนแปลงการใช้สิทธิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด และมาตรา ๑๑ บัญญัติว่า ในกรณีที่มีการทำสัญญาประกันภัยซึ่งให้ความคุ้มครองในการรักษาพยาบาลแก่ผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัว หากสิทธิที่จะได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลตามสัญญาประกันภัยนั้นต่ำกว่าค่ารักษาพยาบาลในคราวนั้น ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกานี้เฉพาะส่วนที่ยังขาดอยู่ แต่ต้องไม่เกินไปกว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ซึ่งกระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์การเลือกหรือเปลี่ยนแปลงการใช้สิทธิสวัสดิการ รักษาพยาบาลไว้ตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๒๒.๒/ว ๓๗๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ กรณีจึงมีปัญหาการตีความตามบทบัญญัติแห่งพระราชกฤษฎีกาทั้งสามฉบับดังกล่าวเกี่ยวกับสิทธิการเบิกค่ารักษาพยาบาลของกรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

สำนักงาน ก.พ. จึงขอหารือเพื่อจะได้ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป ดังนี้

๑. สิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลที่กรรมการ ก.พ.ค. ได้รับตามพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ และสิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลที่กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ได้รับตามพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ถือว่าเป็นสิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่น ทำให้กรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ต้องเลือกใช้สิทธิรับเงินค่ารักษาพยาบาลสิทธิใดสิทธิหนึ่งตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ หรือไม่ อย่างไร

๒. ในกรณีที่กรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ซึ่งเป็นข้าราชการบำนาญผู้มีสิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๒ อยู่แล้ว หากสำนักงาน ก.พ. ได้มีการทำสัญญาประกันภัยให้แก่กรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ สิทธิการได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลของกรรมการดังกล่าวจะอยู่ในบังคับมาตรา ๑๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.) และผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นว่า ประเด็นปัญหาข้อกฎหมายในเรื่องนี้มีเพียงว่า ในกรณีที่กรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ เป็นผู้ซึ่งได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญผู้มีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ เมื่อได้เลือกใช้สิทธิขอรับการประกันสุขภาพและได้รับการชดเชยค่ารักษาพยาบาล

จากการประกันสุขภาพแล้ว จะขอรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจากทางราชการ ในส่วนที่ขาดอยู่จากส่วนราชการเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นรับเบี้ยหวัดหรือบำนาญได้หรือไม่ โดยมีความเห็นดังนี้

โดยที่มาตรา ๔^๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๔^๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้กรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ มีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาล หรือการประกันสุขภาพตามที่จ่ายจริงในอัตราเบี้ยประกันคนละไม่เกินสามหมื่นบาทต่อปี และให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลและระเบียบกระทรวงการคลังซึ่งออกตามความในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมาใช้บังคับแก่ค่ารักษาพยาบาลของกรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์โดยอนุโลม ทั้งนี้ การให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลและระเบียบกระทรวงการคลังซึ่งออกตามความในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมาใช้บังคับแก่ค่ารักษาพยาบาลของกรรมการดังกล่าวโดยอนุโลม นั้น เมื่อมีบทบัญญัติของพระราชกฤษฎีกาทั้งสองฉบับกำหนดสิทธิในการได้รับค่ารักษาพยาบาลของกรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ไว้เป็นการเฉพาะ สิทธิในการได้รับค่ารักษาพยาบาลของกรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ย่อมเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่พระราชกฤษฎีกาทั้งสองฉบับดังกล่าวบัญญัติไว้ ซึ่งมาตรา ๕^๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๔ ให้กรรมการ ก.พ.ค. มีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาล หรือการประกันสุขภาพตามที่จ่ายจริงในอัตราเบี้ยประกันคนละไม่เกินสามหมื่นบาทต่อปี

ให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลและระเบียบกระทรวงการคลังซึ่งออกตามความในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมาใช้บังคับแก่ค่ารักษาพยาบาลของกรรมการ ก.พ.ค. ตามพระราชกฤษฎีกานี้โดยอนุโลม

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกานี้ คำว่า “การประกันสุขภาพ” ให้หมายถึงการประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองทางการเงินเพื่อชดเชยค่าใช้จ่ายต่าง ๆ สำหรับการรักษาตัวในสถานพยาบาลหรือคลินิก หรือเข้ารับการผ่าตัดโดยแพทย์ในกรณีเจ็บป่วยหรือประสบอุบัติเหตุ

มาตรา ๔ ให้กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์มีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาล หรือการประกันสุขภาพตามที่จ่ายจริงในอัตราเบี้ยประกันคนละไม่เกินสามหมื่นบาทต่อปี

ให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลและระเบียบกระทรวงการคลังซึ่งออกตามความในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมาใช้บังคับแก่ค่ารักษาพยาบาลของกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามพระราชกฤษฎีกานี้โดยอนุโลม

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกานี้ คำว่า “การประกันสุขภาพ” ให้หมายถึงการประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองทางการเงินเพื่อชดเชยค่าใช้จ่ายต่าง ๆ สำหรับการรักษาตัวในสถานพยาบาลหรือคลินิก หรือเข้ารับการผ่าตัดโดยแพทย์ในกรณีเจ็บป่วยหรือประสบอุบัติเหตุ

มาตรา ๕ ในกรณีที่กรรมการ ก.พ.ค. ซึ่งขอรับการประกันสุขภาพเป็นผู้ซึ่งได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญ ให้ได้รับการชดเชยค่ารักษาพยาบาลจากการประกันสุขภาพก่อนและมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจากทางราชการเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่จากส่วนราชการเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นรับเบี้ยหวัดหรือบำนาญอยู่

และมาตรา ๕^๙ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้เป็นการเฉพาะแล้วว่า ในกรณีที่กรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ซึ่งขอรับการประกันสุขภาพเป็นผู้ซึ่งได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญ ให้ได้รับการชดเชยค่ารักษาพยาบาลจากการประกันสุขภาพก่อน และมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจากทางราชการ เฉพาะส่วนที่ขาดอยู่จากส่วนราชการเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นรับเบี้ยหวัดหรือบำนาญอยู่

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ในกรณีที่กรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ เป็นผู้ซึ่งได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญผู้มีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ อยู่แล้ว เมื่อได้เลือกใช้สิทธิขอรับการประกันสุขภาพและได้รับการชดเชยค่ารักษาพยาบาลจากการประกันสุขภาพแล้วย่อมมีสิทธิขอรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจากทางราชการในส่วนที่ขาดอยู่จากส่วนราชการเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นรับเบี้ยหวัดหรือบำนาญได้ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาทั้งสองฉบับ โดยไม่อยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ตามมาตรา ๑๐^๙ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ แต่อย่างใด

ส่วนข้อหาหรือในประเด็นที่ว่า หากสำนักงาน ก.พ. ได้มีการทำสัญญาประกันภัยให้แก่กรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ซึ่งเป็นข้าราชการบำนาญผู้มีสิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๒ อยู่แล้ว สิทธิการได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลของกรรมการดังกล่าวจะอยู่ในบังคับของมาตรา ๑๑^{๑๐} แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ หรือไม่อย่างไร นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้วินิจฉัยแล้วว่า พระราชกฤษฎีกาทั้งสองฉบับได้กำหนดสิทธิของกรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ไว้เป็นการเฉพาะแล้ว จึงสามารถนำหลักเดียวกันมาอนุโลมใช้บังคับได้ และไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยต่อไป

มาตรา ๕ ในกรณีที่กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ซึ่งขอรับการประกันสุขภาพเป็นผู้ซึ่งได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญ ให้ได้รับการชดเชยค่ารักษาพยาบาลจากการประกันสุขภาพก่อน และมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจากทางราชการเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่จากส่วนราชการเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นรับเบี้ยหวัดหรือบำนาญอยู่

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิมีสิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่น ให้ผู้มีสิทธิเลือกที่จะใช้สิทธิรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกานี้ หรือใช้สิทธิรับเงินค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่น และหากเลือกใช้สิทธิจากหน่วยงานอื่น ผู้นั้นไม่มีสิทธิตามพระราชกฤษฎีกานี้ ทั้งนี้ การเลือกและการเปลี่ยนแปลงการใช้สิทธิ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่มีการทำสัญญาประกันภัยซึ่งให้ความคุ้มครองในการรักษาพยาบาลแก่ผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัว หากสิทธิที่จะได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลตามสัญญาประกันภัยนั้นต่ำกว่าค่ารักษาพยาบาลในคราวนั้น ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกานี้ เฉพาะส่วนที่ขาดอยู่ แต่ต้องไม่เกินไปกว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

อนึ่ง หากเป็นกรณีที่กระทรวงการคลังเห็นว่า การที่กรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ เลือกขอรับการประกันสุขภาพตามพระราชกฤษฎีกาทั้งสองฉบับดังกล่าวแล้ว ถือว่าเป็นการใช้สิทธิรับเงินค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่น ซึ่งจะขอรับเงินค่ารักษาพยาบาลจากทางราชการในส่วนที่ขาดอยู่จากส่วนราชการเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นรับเบี้ยหวัดหรือบำนาญไม่ได้ เนื่องจากเห็นว่าจะเป็นการไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งใช้บังคับแก่ข้าราชการโดยทั่วไป ที่มุ่งหมายให้ผู้มีสิทธิสามารถเลือกได้ว่าจะใช้สิทธิรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจากทางราชการ หรือเลือกใช้สิทธิรับเงินค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่นเพียงทางเดียว กระทรวงการคลังและสำนักงาน ก.พ. ก็อาจจะนำเรื่องดังกล่าวไปพิจารณาร่วมกันและเสนอต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป

(นายอัชพร จารุจินดา)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กรกฎาคม ๒๕๕๕